

Maszkabál Csíksomlyón

(folytatás az első oldalról)

Mint Szent Ágoston mondja: Aki szépen énekel, kétszeresen imádkozik. Miért veszik hát el a somlyói franciskánus atyák a néptől a kétszeres ima lehetőségét? Épp elég kardcsapás volt a népénekre (és az Egyházra) a II. Vatikáni Zsinat. Érthetetlen tehát, hogy miért kell erőltetni a tercelő gregoriánt, amikor ott áll három-négyszázezer magyar, akik bizony saját énekeikkel akarják kifejezni érzéseiket, szeretetüket Máriának. Van magyarországi plébános, aki hívei nevében is levélben kérte a franciskánus atyákat a népének engedélyezésére, illetve a liturgia összeállításakor ezen énekek beemelésére, ám e kérés süket fülekre talált. Nem volna-e szebb a „Nagyasszonyunk hazánk reményét” énekelni Úrfelmutatás után, vagy

a Felajánlás alatt? Dehogynem! Ám valami miatt e régi ének nem hangzik fel újabban a búcsún, s nem hangoznak el más történelmi énekeink sem. Miért? Nem keresek botor összeesküvéseket a háttérben, csupán egyre szeretnék rávilágítani. Csíksomlyó a népé. 455 éve is a nép menekült ide, a nép adott hálát a győzelemért, s a nép énekelte saját dicsőítő, hálaadó, kérő zsoltárait, népénekait. Jó lenne tehát, ha az egyháziak megértenék végre: - A népet bár irányítani, lelkiileg vezetni kell, de sem az egyháziak a nép nélkül, sem a nép egyháziak nélkül nem létezik. A kettőnek viszont állandó, és mély harmóniában kell – kötelező – lennie. S ezt a harmóniát Somlyón nem a nép rúgja fel évről évre.

Lehet, hogy jövőre – ha Isten segít és élek – újra leírom gondolataimat a 2012-es somlyói zárandoklatról, remélem, akkor már nem kell bírálnom, csak örvendeznem, s feltöltött lélekkel mulatom a Pünkösdi szent ünnepét. Ugyanis erre vágyom: - Egy közös magyar ünnepre, ahol nem a pap, a püspök, a főatya, a gyulafehérvári érsek úr, a gregoriánt fülsértő tercelő kóristák és a „bohócgúnyás” lovagok a „felsőbbrendűek”, hanem egyedül Isten, akihez Mária, égi Édesanyánk kezét fogva jutunk el együtt és örömmel, saját énekeinket énekelve, saját imáinkat mondva, pappal, püspökkel, kóristával és érsekkel, egyszerű ruhában kioldott saruval, alázattal és hálát adva... - „Oltalmad alá futunk Istennek Szent Anyja!”

Kan-tár Kohnéknál...

Valamennyien ismerünk zsidó vicceket, ezek főszereplője csaknem minden esetben az a bizonyos KOHN úr, akinek felesége rendszerint léha nőszemély.

Lion Feuchtwanger kiváló zsidó író - mellesleg a Jud SüSS szerzője - mellékfiguraként szintén szepeltet egy Kohn nevű alakot, mint egyik segítőt.

Ha már Feuchtwanger nevét elővettük, említsük meg egy másik munkáját, a Hamis Nérót, amelyben a címszereplő császár homoszekszuális környezetét, mint kellemes, és a fiatalság számára ígéretes örömeit felvillantó, annak kipróbálására érdemes életet sugall.

(A sokunk által méltán utálatnak örvendő Alföldi Róbertnek tehát nem volt sok a munkája, amikor a "Római" színt színre vitte, rendezés közben tán saját magát képzelte epedve a színpadi jelenetbe.)

A budai vár egyik, család miatt levitézlett zsidó figurája, Fortunátusz úr sztorijában ugyancsak felbukkan ez a név.

Ők voltak a régi Kohnok. Igenám, de mi van az újjakkal, az előbbieknél még korcsabb ivadékaival?

Az 1919-es söpredék egyik vezetője K U N (Kohn) Béla magyargyilkos bandavezér munkásságát nem szükséges ismertetni.

Fritz (Kohn) K a h n nagyszerű könyve volt a '70-es években a Szerelmek iskolája több kiadást is megérve komoly mértékben befolyásolta az akkori generáció szekszuális életének megfelelő irányba állítását.

Az 1968-as párizsi diáklázadások - a zsidó sajtó szerint - heroisztikus főszereplője, ma az Európa Parlament egyik meghatározó vezetője, Daniel Cohn (Kohn) Bendit, a zöldek főnöke most hirtelen vissza akar vonulni.

Róla tudnunk kell, 1968-ban szekszuális aberráltság és egyéb fegyvelemsértések miatt ki akarták tenni a párizsi Sorbonne-ról, mire ő beharangozta, mindent kitálal, amit az egyetemen tapasztalt.

Az egyetem rektori hivatala "reszketni méltóztatott" és visszavonta a nagyszájú hallgató fegyelmijét. Eszerint ott sem volt minden a rendjén, ha ugyan nem a buzológiai tudományokat okították a jeles franciák...

Vajon mit is tudhatott a vérhomokos Cohn?

De talán szólalj meg ő maga:

"...Jó volt itt az egyetemen, jó bulikat tartottunk a szálló szobái ilyenkor örömtányává alakultak át.

...Jöttem hozzám kisfiúk is, nyitogatták a sliccemet...mire azt mondtam nekik, keressetek magatoknak ti-korotok belit...de láttam, hiába beszélek, ezért aztán hagytam, csináljanak, amit akarnak..."

(Hát nem megható lélek a zsidó lélek? Elképesztő önzetlenség.)

Meghasad a szívem, ekkora gyendégséget látván.

Amikor aztán a jóságos Bendit (Kohn) látta, nem bír el De Gaulle-lal, csendben visszavonult, majd

amikor erre jó alkalom kínálkozott, jelesen az EU képviselője (zöld) színében ismét felbukkant.

Alaposan leugatta Orbán Viktort, most pedig nyugalomra vágyik.

Dominique Strauss-Kahn (egy újabb Kóhn úr!) a Nemzetközi Valutaalap azóta már lemondott guruja, a világ talán legbefolyásosabb embere, aki minden valószínűség szerint a franciák elnöke lett volna, hirtelen kipottyant a kosárból.

Az ok, a kanos Kohn úr is lebukott, ám ennél sokkal valószínűbb, hogy politikai riválisai tették "gajdesz"-ra a konok Kohn kanembert.

Sajnálunk kellene tán?

Ugyanmár!

Szopora a korcs, hamar meglesz az utánpótlása.

Végül: miként is vélekedett Strauss-Kahn (Kóhn) sajátmagáról, nézzük csak meg ennek a neandervölgyi félelmeinek milyen benső gondolatok cikáznak az agyában?

"...én úgy vélem, hogy minden zsidónak a diaszpórában...mindenütt, ahol csak teheti, segítenie kell Izrael. Egyébként ezért fontos, hogy a zsidók politikai vezető posztokat foglaljanak el. Nem mindenki gondolja ezt a zsidó közösségben, de én azt hiszem, hogy ezt kell tenni...Végső soron a posztjaimon és a mindennapi életemben az összes tettemmel arra törekszem, hogy hozzátegyem szerény kövemet IZRAEL földjének a felépítéséhez..."

Amikor a konok Kóhnok felszólalnak valahol, senki püssenni nem mer, nem akarnak az antiszemitizmus vádjában tocsogni.

Az 1940-es években létezett egy igen csúnya nőszemély, bizonyos Golda MEYR asszony, aki az új Izrael állam külügyminisztereként az ENSZ-ben kijelentette, hogy minden úgy lesz, ahogy a zsidók akarják, mert igenis, ők (tehát a zsidók) a választott nép!

És, igen, ahogy azt kedves Olvasónk sejtje is, senki egy szóval sem merte megcáfolni.

Püssenni nem mert senki, akárcsak Gyurcsány öszödi beszéde alatt...

Csoda-e, hogy a zsidó addig terjeszkedik, amíg nem ütközik ellenállásba?

Nem, nem csoda, mitöbb, ez így természetes. Mi lettünk természetellenesek, mert nem akarván az antiszemitizmus vádjába esni, de a békeség miatt is inkább mindent rájuk hagyunk.

Szokjuk meg végre, az ember életbenmaradása folytonos, szüntelen harcból áll, aki egész életben békében akar élni, az saját gyermekeitől, unokáitól veszi el az

életteret, a jövőt.

Mit is mondott a nagy formátumú katolikus püspök, Prohászka Ottokár 1896-ban?

"...Ha nem vigyáztok, száz év múlva teljesen megesznek titeket a tetvek. Biztosan ezt akarjátok?..."

A száz év 1996-ban telt le, a nyáját szerető magyar ember, a püspök megsejtette a jövőt.

A kertész a kertjét óvja a terjedő gazoktól, és minden gyomot lehetőleg gyökerestől húz ki és dobja a trágyadombra. A tetvek ellen pedig permetezni kell, mégpedig alaposan. A nemes magyar kert csak így tud újra virágzóvá, termővé fordulni.

Czékus Jób - Nemzeti Hírháló

Történelmi lecke

Mohácstól Mohácsig

Tegnap láttam egy videón egy tanulságos történelmi leckét, amely beszámolt a mohácsi vést megelőző évekről. Miért is került sor a magyar nép borzalmas tragédiájára, amit tulajdonképpen soha nem hevertünk ki?

A kutatást a német Reiner professzor végezte, nem magyar történészek... Megnéztem a videó-felvételt, és szerettem volna továbbítani, de a janicsárok már letörölték. Így meg kell, hogy elégedjete az én rövid beszámolómmal.

Lajos királyt mélyen eladósította az akkori idők zsidója, a "Függer" család. Reménye sem volt kilábalni az egyre növekvő uzorától duzzadt adósságból, ezért a zsidó kieselte, hogy megszerzi az erdélyi aranybányákat az adósság fejébe. Kieselte, hogy a törökkel olyan sebet kell ültetni a magyarokra, hogy elveszítse Erdély aranybányáit.

Lajos király futárt küldött Szapolyai János erdélyi fejedelemhez, melyben az állt, hogy küldjön erősítést Mohács alá. A futárt azonban elfogták a zsidó kémekek, és az üzenetet úgy javították ki, hogy nincs szükség az erdélyi seregére, mert nélkülük is le tudják győzni a törököt.

A tragédiát ismerjük, a király és az egész magyar vezérkar odaveszett a csatába, és Függerék ki lettek elégítve.

Annak érdekében, hogy a csatát biztosan elveszítsék eleink, a pápától érkező, a háború fedezésére szánt összeget Szerencsés János királyi kincstárnok (zsidó pénzügyminiszter) elsikkasztotta.

A tragikus vereség után így sodródott bele Dózsa György vezetésével a magyar nép pénz és élelem nélkül a "parasztfelkelésbe."

A 150 éves török megszállást 250 éves Habsburguralom követte, majd a kommunisták, míg el nem jött a "demokrácia", és az unió. A nagymester mindig ugyanaz az ősellenség, amely mindig felbukkan, mint "vevő!"

Nem túl régen jelent meg a hír, hogy a zsidók perlik a Magyar Államvasutakat és a Magyar Nemzeti Bankot a második világháború során történekmért. Azóta 66 év telt el. Miért pont most? Mert állítólag a háttérben meggyeztek, hogy a magyar állam termőfölddel kifizeti a kárigényt! Miután ez megtörténik, egy talpalatnyi termőföldünk nem marad, pedig jól tudjuk, hogy azé az ország, akié a termőföld! A perköltséget készpénzben kifizetjük. Ez is lesz egy jó pár milliárd forint!

Amikor valaki ezt a magyarok közül szóvá merészeli tenni, az természetesen rasszista és fasiszta.

Tehát így jutottunk el Mohácstól Mohácsig!

Forrás: www.sokkaljobb.hu levelesláda

Emlékeztető: "Az eltiport nemzet újjászületik, de öngyilkos nemzetnek nincs feltámadás." (Kossuth Lajos)

